

STABILITATEA BAREI ÎNTR-UN MEDIU ELASTIC

Autor: lect. asist. Aurelia BRADU
Conducător științific: conf. univ. Mihail BÎRCĂ

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: Se studiază problema stabilității unei bare într-un mediu elastic. În dependență de tipul solului sunt stabilite formele de pierdere a stabilității. Prototipul real al problemei este pilotul de fundație. Sunt examinate exemple concrete de calcul.

Cuvinte cheie: stabilitate, mediu elastic, coeficient de pat, forță critică.

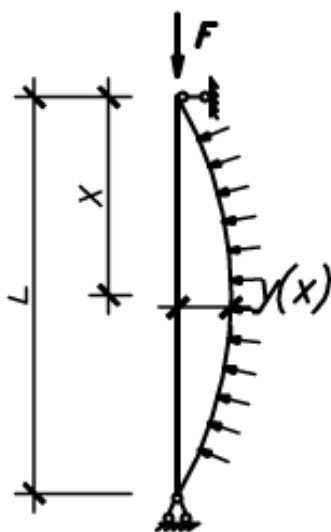
1. Noțiuni generale:

Să examinăm un pilot de fundație comprimat centric de forțe axiale. Capătul inferior al pilotului se consideră rezemat pe o bază practic nedeformabilă (fig. 1).

Deplasarea liberă a capătului superior este împiedicată de construcția radierului. Dacă forța axială depășește valoarea critică în pilot apar deformații de încovoiere.

Considerăm reacțiunea mediului direct proporțională cu deplasările orizontale $p(x) = c \cdot y(x)$,

unde c este coeficientul de pat, numeric egal cu forța ce acționează pe un segment cu lungime unitară, când deplasarea orizontală este egală cu unitatea.

Ecuția diferențială de încovoiere a barei:

$$EI \cdot \frac{d^2 y(x)}{dx^2} = -M(x) \quad (1)$$

Reprezentăm momemntul de încovoiere sub formă de sumă:

$$M(x) = F \cdot y(x) + M^*(x), \quad (2)$$

$M^*(x)$ este momentul produs de acțiunea mediului elastic.

$$EI \cdot \frac{d^2 y(x)}{dx^2} = -F \cdot y(x) - M^*(x) \quad (3)$$

$M^*(x)$ nu este cunoscut, prin dubla derivare a ecuației (3) obținem ecuația diferențială de ordinul 4

Fig.1

$$\frac{d^4 y(x)}{dx^4} + \frac{F}{EI} \cdot \frac{d^2 y(x)}{dx^2} - \frac{c \cdot y(x)}{EI} = 0 \quad (4)$$

Soluția ecuației se caută sub forma de serie Fourier

$$y(x) = \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cdot \sin \frac{k\pi x}{l} \quad (5)$$

Ecuția (4) este liniară, toate transformările le efectuăm cu un singur termen al seriei;

Derivatele respective au forma:

$$\frac{d^2 y(x)}{dx^2} = -a_k \left(\frac{k\pi}{l} \right)^2 \sin \frac{k\pi x}{l} \quad (6)$$

$$\frac{d^4 y(x)}{dx^4} = -a_k \left(\frac{k\pi}{l} \right)^4 \sin \frac{k\pi x}{l} \quad (7)$$

Substituind în ecuația diferențială obținem egalitatea:

$$a_k \sin \frac{k\pi x}{l} \left[\left(\frac{k\pi}{l} \right)^4 - \frac{F}{EI} \cdot \left(\frac{k\pi}{l} \right)^2 + \frac{c}{EI} \right] = 0 \quad (8)$$

Deoarece valoarea produsului $a_k \sin \frac{k\pi x}{l}$ este diferită de zero, atunci rezultă că egalitatea poate avea loc numai în cazul

$$\left(\frac{k\pi}{l} \right)^4 - \frac{F}{EI} \cdot \left(\frac{k\pi}{l} \right)^2 + \frac{c}{EI} = 0 \quad (9)$$

Din (9) obținem valoarea forței critice:

$$F_{cr} = \frac{EI \cdot l^2}{k^2 \pi^2} \left[\left(\frac{k\pi}{l} \right)^4 + \frac{c}{EI} \right] = \frac{\pi^2 \cdot EI}{l^2} \left[k^2 + \frac{c \cdot l^4}{k^2 \pi^4 EI} \right] \quad (10)$$

Observăm că forța critică pentru bara ce lucrează într-un mediu elastic este mai mare decât pentru bara obișnuită. Valoarea numerică a forței critice depinde atât de geometria barei cât și de proprietățile mediului elastic exprimate prin coeficientul c .

Parametrul k determină forma de echilibru a barei încovoiate (numărul de semiunde formate la pierderea stabilității).

$$\text{Notăm: } \gamma = \frac{c \cdot l^4}{\pi^4 EI} \quad (11)$$

$$F_{cr} = \frac{\pi^2 \cdot EI}{l^2} \left[k^2 + \frac{\gamma}{k^2} \right] \quad (12)$$

Considerăm că parametrul k este o variabilă continuă. Valoarea minimală a forței critice se obține din relația:

$$\frac{dF}{dk} = \frac{\pi^2 \cdot EI}{l^2} \left[2k + \frac{2\gamma}{k^3} \right] = 0 \quad (13)$$

Astfel rezultă egalitatea:

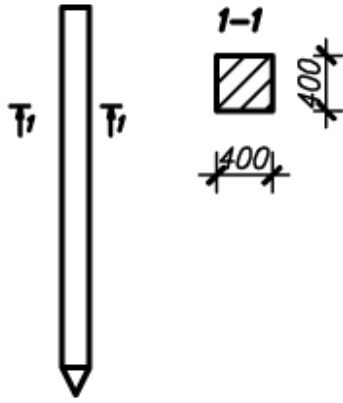
$$k = \frac{1}{\pi} \sqrt{\frac{c}{EI}} \quad (14)$$

În caz general, k din (14) se obține un număr fracționar, ste necesar de calculat forța critică pentru valorile numerilor întregi între care se află k .

2. Problemă de calcul:

Determinarea numărului de semi-unde pentru diferite caracteristici ale medilui elastic:

Considerăm un pilot de fundație cu secțiunea transversală $400 \times 400 \text{ mm}$, clasa betonului C15, solul argilă nisipoasă (fig.2).

Dacă $c = 0$, din (11) obținem $\gamma = 0$, mediul elastic lipsește, valoarea minimală a forței critice se obține pentru $k = 1$.

Acesta este cazul obișnuit al flambării unei bare articulate la ambele capete.

La solurile flexibile γ este foarte mic, însă mai mare ca zero, forța critică minimală se determină pentru $k = 1$. Astfel, pentru un mediu elastic flexibil, bara flambează fără puncte intermediare de inflexiune.

La creșterea valorii γ ajungem la situația când forța critică va fi mai mică pentru $k = 2$ decât pentru $k = 1$. Valoarea limită a

Fig.2

coeficientului γ când are loc trecerea de la $k = 1$ la $k = 2$ se obține egalând forțele critice pentru $k = 1$ și $k = 2$.

$$1 + \gamma = 4 + \frac{\gamma}{4}$$

De unde se obține valoarea $\gamma = 4$.

Modulul de elasticitate a betonului de clasa C15:

$$E = 23 \cdot 10^3 \text{ MPa} = 23 \cdot 10^9 \frac{\text{N}}{\text{m}^2}$$

Momentul de inerție a secțiunii pilotului:

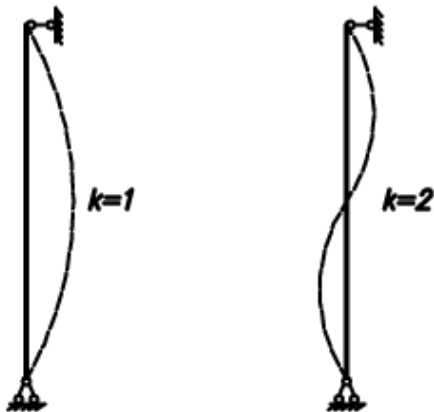
$$I = \frac{b^4}{12} = \frac{256}{12} 10^{-4} \text{ m}^4 = 21,33 \cdot 10^{-4} \text{ m}^4$$

Valorile coeficientului c pentru argilă nisipoasă sunt cuprinse între $500 \leq c \leq 1000 \text{ kPa}$.

Considerăm o valoare medie $c = 750 \text{ kPa}$.

Lungimea barei care va flamba cu un punct intermediar de inflexiune se determină din relația:

$$l^4 = \frac{\gamma \cdot \pi^4 EI}{c} \tag{15}$$

Pentru valorile numerice date mai sus obținem $l = 12,64 \text{ m}$. Forma de pierdere a stabilității este redată în fig.3

Fig.3

S-a calculat lungimile barelor care vor flamba cu un punct de inflexiune în dependență de valorile coeficientului c .

Rezultatele sunt date în tabelul 1.

Tabel 1

c, kPa	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
l, m	20,91	17,58	15,88	14,78	13,98	13,36	12,85	12,43	12,07	11,76

Concluzii:

1. Flambarea barelor într-un mediu elastic cu puncte intermediare de inflexiune este probabilă în solurile cu un coeficient de pat relativ mare.
2. Pentru pilotul considerat în exemplu valoarea limităa forței de comprimare
 $F_{cr} = 2,08 \cdot 10^6 N$.

Bibliografie

1. STEPHEN P., TIMOȘENCO, James M. Gere "Teoria stabilității elastice", București 1967
2. COLCIN G., BÎRCĂ M., PÎRȚAC I. "Mecanica structurilor din bare", Chișinău 1991